

Breus apunts sobre la Setmana Santa a Les Coves

Si bé les tradicions són algo que a quasi tots ens agrada mantenir, hi ha moltes vegades que es perden per diversos motius.

Segons li he sentit contar a la meua àvia, fa molts anys, el Dijous Sant es feia una processó tant o més important que la del Divendres i a la qual assistia també molta gent. Era la que representava el Calvari de Jesucrist. Participaven romans, la Verònica i més personatges, a més de mes pasos que avui ja no ho fan.

Amb el transcurrir dels anys aquesta setmana a passat a ser, en gran part, una setmana més de vacances i esbargiment.

Aquest any la processó del Divendres Sant va tindre una aflluència massiva de gent, tant del poble com de forasters; la nit era tranquil·la i fresca, el silenci molt intens i els llums dels ciris es perdien de vista serpentejant pels carrers.

Els caputxins, com sempre, mirant que la gent no parlés molt; les quintes davant la Dolorosa de dol rigorós, aquesta darrere del Sepulcre plorant pel seu fill mort. I davant, el Sepulcre; però em crida l'atenció la diferent manera de portar-lo entre ara i abans.

Manolo Roda, costel·lar durant molts anys ens explica moltes coses sobre este tema.

Manolo, ¿durant quans anys has portat el Sepulcre?

Puix bé, l'he portat durant uns 27 anys. En este temps només vaig fallar quan vaig anar a la mili i algun any de quan estava a França.

Com a curiositat et diré que vaig començar a portar-lo quan tenia 19 anys i l'he arribat a portar dos anys amb Alexis, el meu fill, quan ell va ser quinto i un altre any.

La gent que habitualment el portaven ho feien per motius o creències religioses.

No, la veritat és que vam començar l'any que vam ser quintos i vam

continuar després. Ja no va haver cap quinta que ens substituïra i cada any a l'arribar el Divendres Sant teníem una cita a la que mai hem faltat sense cap obligació ni cap mena de retribució econòmica; això sí, després de la processó ens convidaven a un vermut.

¿Qui eren els sis homes encarregats d'esta tasca?

Pos els qui el traïem quasi sempre erem:

Joaquim Vaquer (Pataqué), Rafael Saura (Rafaelito de Porra), Vicente Escobedo (Maicalles), Joaquim Barreda (Cañot), Vicente Pastor (germà de Pepita les Viguetes) i jo. Algun any que va fallar algú també va vindre Agustin Girona (Fidevè), Julián Julián, el meu germà Vicente i potser algun altre.

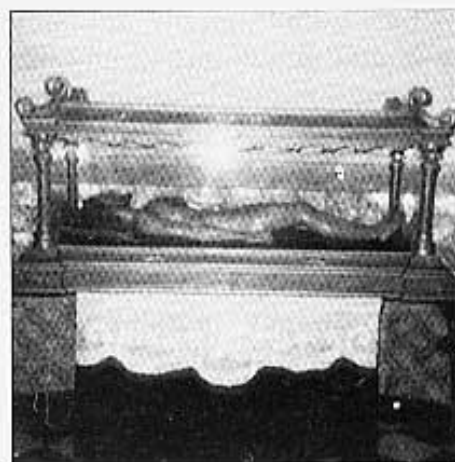
¿Resultava una tasca molt difícil per a vosaltres fer el camí del Calvari i després tot el recorregut de la processó amb el Sepulcre al muscle?

No, en absolut; hi havia alguns trassos amb més dificultat que d'altres: el Calvari, perquè no tenia el terra ferm com els altres carrers, i el pes es repartia de manera desigual. La costereta del carrer S. Joaquim, perquè més d'estar molt empinada estava plena de les encerades que havien deixat amb els ciris la gent, i per últim l'entrada a l'església perquè el Sepulcre s'alçava molt de davant i s'abaixava també molt de darrere, quedant molt inclinat. Però no hi havia problema perquè a tots dos llocs rebíem l'ajut de la gent en el cas en que ho necessitàrem.

Li pregunto també a Manolo si en estos 27 anys de costel·lar a conegut d'altres vestits de caputxins:

Bo, sempre han sigut els mateixos, però abans eren molt més bonics i feien més efecte perquè les caputxes estaven ertes i els colors eren vius, el temps no perdona.

La veritat és que un canvi no aniria mal.

Manolo continuà:

Voldria afegir a la pregunta que m'has fet sobre els homes que el portàvem sempre que nosaltres sis ens aveníem perfectament en portar el pas.

Li vam llevar una peanya que portava abans de manera que el Sepulcre descansava directament damunt del nostre muscle, esmorteint el fregament un coixinet que portàvem a manera de banda. Després alguns se'n van deixar per alguns comentaris que es van fer arran del vermut de després de la processó. Des d'aleshores, portar-lo amb altres ja no era igual; heu de pensar que van ser 27 anys sent els sis mateixos i la compenetració era total.

Abans de dur-lo nosaltres crec que alguns dels que el van portar van ser: Vicente Barreda (Gori), Jaime Vaquer (Flequillo), Vicente el Ferré, Ovidio Beltrán, Miguel i Batiste Villalonga (Sabonés) i José Luis Boira Rocher. Ells el van portar durant molts anys també.

Vullc dir que els meus companys i jo ocupàvem sempre el mateix lloc, es a dir: davant a l'esquerra jo, Joaquim (Pataqué) a la dreta, darrere Rafael i l'altre Joaquim i darrere de tot Vicente Llopis i Vicente Escobedo.

¿Que opines del "cotxe" que s'ha fet per al Sepulcre?. Es va fer perquè vosaltres vau "dimitir" o vau "dimitir" perquè es va fer este aparell?.